

[Kjærulff-Schmidt.]

spørgsmålet – efterhånden ville være tilbøjelig til at hælde til samme anskuelse som vi, nemlig at det må være rimeligt at spørge befolkningen i dette spørgsmål.

Lone Dybkjær (RV):

Der er en hel del, der har betegnet energisagen med ordene: debatten, der blev væk. Det er vel rigtigt i den forstand, at der ikke er så megen omtale af energispørgsmålene i aviserne i dag, som der var for nogen tid tilbage. Sensationerne og de øjeblikkelige beslutninger er jo ligesom udskudt noget. Men debatten er ikke altid afgørende for tingene; det vigtigste er, om der foregår et arbejde, og det synes jeg vi har grund til at tro at der gør.

Vi er enige med regeringen i, at de afgørende punkter stadig væk må være de samfundsøkonomiske investeringer og spørgsmålet om affaldsproblemerne, men hertil vil vi nok koble et par andre spørgsmål omkring plutoniumøkonomi og den slags ting. Jeg skal dog ikke gå nærmere ind på det her.

I øvrigt vil jeg godt fremhæve, at det er interessant at følge udviklingen i udlandet, og her tænker jeg ikke bare på alle de miljøbevidste grupper, der aktionerer rundt omkring, men navnlig på, at der synes at være en voksende forståelse for, at man ikke bare kan gennemføre bygningen af atomkraftværker ved at henvise til den hellige udviklings lov eller til, at det gør alle de andre også; man erkender, at man faktisk er nødt til at argumentere ganske grundigt for sagen. Det er sådan set det afgørende, for hvis det nu er sådan, at atomkraftværker er så oplagte at indføre, så må det vel også være muligt at fremføre saglige argumenter for det, sådan at man virkelig får belyst de forsyningsmæssige, valutamæssige og arbejdskraftmæssige spørgsmål i tilknytning hertil.

Vi har jo tit her i salen henvist til, hvad der foregår i udlandet, navnlig hvad man gør i Sverige, også når det drejer sig om a-kraftspørgsmål. Siden vi har haft den sidste debat her i salen omkring disse ting, er der jo sket et regeringsskifte i Sverige, og jeg kunne godt tænke mig at tage et par sætninger frem fra en protokol vedrørende et regeringssamarbejde den 22. december 1976. Der redegøres først for en række af de foranstaltninger, man foretager i Sverige af mere konkret art. Derpå nævnes regeringens syn på energipolitikken, og det er interessant, fordi man her siger, at den

nye energipolitik bygger på et økologisk grundsyn, som har til hensigt at erstatte anvendelse af udtømmelige ressourcer med fornyelige ressourcer. Men dernæst nævner man også – og det er nok ganske vigtigt, også for det radikale parti – at der skal nedsættes en energikommission. Nu ved vi jo alle sammen godt, at det, at man nedsætter en kommission, naturligvis ikke nødvendigvis fører til nogen resultater, og spørgsmålet bliver derfor også, hvad formål den kommission har, hvilke tidsrammer den skal arbejde inden for, og hvilke midler der vil blive stillet til rådighed. Kommissionen skal udarbejde alternative energiplaner, hvoraf mindst én skal være uden atomkraft efter 1985, og yderligere skal disse alternative energiplaner tilgodese den overordnede målsætning for samfundet, som er høj beskæftigelse, fortsat økonomisk udvikling samt social og økonomisk udligning. Arbejdet skal være afsluttet meget hurtigt, idet det skal være klart, sådan at man kan træffe beslutninger allerede i begyndelsen af 1978. Netop denne hast tilsiger naturligvis, at der stilles en hel del sekretariatsmæssig og anden bistand til rådighed for kommissionen.

Når jeg gerne vil fremhæve denne kommission, er det naturligvis, fordi det radikale venstre for halvandet år siden foreslog en kommission med stort set samme målsætning og samme arbejdsplan. Det kunne måske have betydet, at vi i dag havde været i en bedre situation, end vi er, hvis der allerede dengang virkelig var kommet gang i at udarbejde de alternative forslag, sådan som man foreslår man skal gøre det i Sverige.

Til slut skal jeg blot sige, at vi naturligvis på baggrund af det, jeg har sagt, må afvise det foreliggende forslag og afvente de undersøgelser, regeringen foretager, samt afvente, at vi virkelig, i lighed med hvad der vil ske i Sverige, får opstillet alternative planer, sådan at vi har nogle valgmuligheder og kan se konsekvenserne af de valg, vi foretager.

Gert Petersen (SF):

Det er jo lidt ejendommeligt, når regeringen og regeringspartiet – som for få måneder siden havde den opfattelse, at spørgsmålet om indførelse af atomkraft i Danmark var klart, det var noget, man kunne køre løs med – kom til den erkendelse, at der vitterlig er en række uafklarede problemer, affaldsproblemer og andre, at så det konservative folkeparti nu kommer med forslag om uden hensyn til de uafklarede pro-